

Editorial

La vida de l'Acadèmia és rica i diversa. Alliberada des de ja fa molt de temps de la tutela de l'Escola de Belles Arts, superada la crisi conseguint i els interrogants sobre el sentit del seu futur, actualment, en ple segle XXI, les seves funcions bàsiques giren entorn del patrimoni històric-artístic de Catalunya. Organisme consultiu, vetlla decididament per la seva conservació, defensa, estudi i divulgació. L'any acadèmic 2008 ha estat ple d'activitats en aquest sentit, tal com ho ben recull aquest butlletí, al qual dedicarem una bona part d'aquestes ratlles.

El Butlletí, com a portaveu de la institució, presenta una singularitat respecte d'altres publicacions catalanes de caràcter acadèmic, car a diferència de les universitàries aplega dues seccions ben distintes, tot i que alhora complementàries. D'una banda, els estudis, resultat tant de recerques que permeten el millor coneixement d'un artista, d'unes obres o d'un fenomen o esdeveniment cultural, més una sèrie de reflexions crítiques sobre els més diversos aspectes de la història del pensament estètic, ja sia plàstic, musical, etc. Ambdues línies són producte de la labor tant dels acadèmics com d'altres investigadors, consagrats o novells que s'obren pas en el camp de la història de l'art, sense no oblidar tampoc la col·laboració regular d'acadèmics corresponents. Representants o delegats de l'Acadèmia en el territori –a manera d'acadèmia *extensa*–, ja sia d'abast nacional o internacional, des dels seus llocs d'origen contribueixen al coneixement i difusió del nostre art, endinsant-se sovint en la relació entre cultures allunyades, en les influències recíproques, les aportacions específiques, etc. D'aquesta manera, mostren i demostren la consideració atorgada al llarg dels segles a les manifestacions artístiques catalanes.

Tanmateix, d'una altra banda, el Butlletí es diferencia per la part dedicada a la vida de la institució que contribueix igualment al coneixement artístic, atès que recull les intervencions de les sessions internes que els acadèmics dediquen a posar en comú les seves recerques en curs, revisions de temes, les qüestions patrimonials esmentades, projectes futurs, etc., una labor pròpia de la institució, que no sols s'ha de mantenir, sinó que s'ha d'intensificar per arribar a esdevenir un veritable fòrum de discussió i intercanvi entre professionals. A més, aquesta secció recull també les tradicionals benvingudes pronunciades arran de l'ingrés d'acadèmics corresponents i llurs intervencions i, en cas de ser artistes, la referència a les obres que, com és costum, hi aporten. D'aquesta manera, el Butlletí esdevé el millor testimoni del creixement del museu amb les donacions de nous acadèmics, de familiars o hereus d'antics acadèmics i dels mateixos acadèmics que sovint ofereixen obres dels seus avantpassats. L'any 2008 n'ha estat un bon reflex d'aquest enriquiment, especialment en escultura, ja que han ingressat obres de Manuel Cusachs, Francesc Fajula i Luisa Granero, tots ells artistes representatius de la línia contemporània figurativa. Cal afegir-hi els records o lliçons dedicats als membres traspassats i la secció bibliogràfica que anualment recull una selecció de les publicacions que passen a engruixir el fons de la biblioteca.

El Butlletí, doncs, per tot plegat, és un instrument essencial de l'Acadèmia i una carta de presentació anual. Per aquest motiu, properament passarà a formar part del repositori RACO (Revistes catalanes amb accés obert), un portal de consulta d'accés obert dels articles complets de revistes científiques i culturals catalanes. D'aquesta manera estem convençuts que la seva difusió serà molt més ràpida, fàcil i de més gran abast.

Enguany, finalment, hem de cloure necessàriament l'editorial dedicant les darreres línies a un acadèmic de número traspasat el 10 de desembre del 2008, el professor i museòleg Josep M. Garrut, que després de dedicar la seva vida a la conservació i estudi del patrimoni, com a director del Museu d'Història de la Ciutat o com a director de la Casa-Museu Gaudí, entre altres responsabilitats, va deixar-nos als 93 anys –era el degà de l'Acadèmia–. Josep M. Garrut, home afable i cordial, col·laborador, bon coneixedor de la història de la nostra ciutat, especialista en pessebrisme, divulgador de Gaudí, ha estat, a més, molt generós amb la nostra institució ja que l'Acadèmia n'és avui la seva hereva universal. Un gest com aquest mereix tot el reconeixement i la gratitud de la Corporació.